

Recueil des chartes de l'abbaye de Stavelot-Malmedy, 147

IN NOMINE SANCTAE ET INDIVIDUAE TRINITATIS. Fredericus Dei gratia sanctae Coloniensis aeccliesiae archiepiscopus fratribus in Stabulensi caenobio commanentibus aeternam in Domino salutem. Memores Scripture dicentis : Beati pedes pacem portantes, sicut nos in ecclesiis nostris bonum pacis et concordiae conservare studemus, ita in eis et ab eis scandalorum et discidii occasionem praevidere curamus, et sicut nostra in suo statu permanere cupimus, sic aliorum juste habita convellere formidamus. Ea propter materiam dissensionis et discessionis, quae hactenus Stabulensem et Malinundariensem aeccliesiam longa simultate vexavit, resecaere volentes, subministrante nobis fratre Wiboldo Stabulensis aeccliesiae magistro atque portario, supradictorum locorum foundationem et Stabulensis aeccliesiae privilegia diligenter relegimus, in quibus inventum est beatum Remaclum utriusque loci aedificatorem, post constructum primo a se Malmundarium, suae et successorum suorum habitationis et sepulturae principalem locum apud Stabulans elegisse, et pro eo quod idem locus in Leodiensi parochia est, omnes per successionem utriusque loci abbates ab episcopo Leodiensi consecrari debere. Ad hoc etiam accedit, quod omnia privilegia tam banni leugae quam electionis abbatum et quae de jure advocati agunt, quae ab imperatoribus et regibus eisdem locis multa collata sunt, et eadem ab apostolicis Gregorio V° et Leone VIII° apostolica auctoritate roborata, quibus jus suum utraque aeccliesia tuetur, apud Stabulaus recondita sunt; in quibus illa Stabulensis aeccliesiae preeminet dignitas, ut pace Malmundariensium primam vicem in eligendo abbate Stabulenses obtineant; et de se ipsis idoneam personam sine Malmundariensium calumnia assumant. His ita se habentibus perspicuum est, quod aeccliesia Stabulensis principatum obtineat, Malmundarium vero subjectionem ei et obedientiam debeat. Quod Malmundarienses eo usque hactenus infirmare conati sunt, ut tempore divinae memoriae Ottonis secundi, discidio facto, abbatem per se habere vellent, quod in Engleheim iudicio XX episcoporum, ut in privilegio supradicti imperatoris, quod super eadem re habetur, legi potest, cassatum est. Tempore quoque domini Heinrici imperatoris hujus nominis quarti per dominum archiepiscopum Annonem rursus facto divortio abbas quidem Malmundarii ordinatus est, sed per beatum Remaclum in curia regis miraculis inestimabilibus choruscantem convictis omnibus qui adversae partis aderant, receptum est a Stabulensibus Malmundarium. Nos vero, ut jam dictum est, omnem materiam dissensionis et scandali [secundum tenorem] veritatis et rationis a praefatis locis auferre [cupientes, constituimus et presenti privilegio in perpetuum firmamus, ut utriusque] loco unus semper preficiatur abbas [electus secundum quod] in supradictis privilegiis habetur, et ut Malmundarium eo subjectionis jure Stabulensi aeccliesiae obediat, quo jure omnes cellae vel prepositurae suis caenobiis subesse videretur. Benedictionem monachicam et professionum suarum cyrographa non ut presenti anno fecerunt, sed potius in Stabulensi aeccliesia, excepta mortis necessitate, faciant et reddant, nec eis ad exemplum optulari debet hoc aut potest, quod jam modo praefato discidio, abbas Theodoricus quosdam ex Malmundariensibus Malmundarii benedixit, et profiteri fecit, ut scilicet per hoc fideliores et subjectiores sibi faceret, quod eum non effecisse finis rerum indicavit. Neque vero ullus successorum nostrorum Coloniensium videlicet archiepiscoporum abbatem Stabulensem de subjectione sibi facienda et cura Malmundariensis loci suscipienda, ut nostris temporibus temptatum est, umquam fatiget, sed in consecratione sua curam utriusque aeccliesiae suscipiat. Porro quia de ordinibus et consecrationibus Malmundariensis loci ad nostram parochiam pertinet,

si abbati placuerit ordinatos fratres Malmundarium mittere, hoc ei, quia ubique inter ejusmodi loca apud monachos fit, non negamus, aut si sub titulo ejusdem loci voluerit nobis ordinandos presentare, eis quoque manum imponemus. Atque ut omnem scandalorum pravitatem precidamus, hoc quoque statuimus, ut si aliqua gravis causa vel culpa Malmundarii contigerit, nullo modo absque Stabulentium deliberatione et consensu terminari liceat vel emendari, sitque abbati libera potestas commutandorum, nutriendorum, recipiendorum, prout sibi videbitur, fratrum suorum. Quae omnia ut stabili et inconvulsa firmitate permaneant, sub anathematis interpositione decernimus, et testes qui in donatione hujus privilegii affuerunt subter notari fecimus : Arnoldus prepositus sancti Petri, Hugo decanus, Bruno prepositus sancti Gereonis, Arnoldus prepositus sanctae Mariae ad gradus, Ruobertus abbas Tuisicii, Gerardus abbas sancti Pantaleonis, comes Adolfus de Sasenberch, item Adolfus de Berge, Theodericus de Gladebach et alii multi utriusque ordinis probatissimi. Actum est hoc Coloniae anno ab incarnatione Domini M°. C°. XXVIII°, indictione VI, regnante domno rege Luthario III°.